

Ayrılık Baş Ucumda

– GamzeYAĞMUR · 17 Mart 2011

Tam hazan bitti bitiyor derken,
Yine yüreğim sarı yapraklar arasında,
Savrulup sürükleniyor,
Zemheriyle bahar yarısında kalıyorum.
Ne kadar uğraşsamda olmuyor işte
Ayrılık hep yanı başımda nöbet tutuyor
Yokluğun;
Sonu yazılmamış bir başucu kitabı gibi,
Sayfalar içinde seni arıyor,
Okudukça,
Mutlu sonu sabırsızlıkla bekliyorum.
Her gece
Kelimler arasında seninle buluşuyor ve
İsimsiz romanımsın diyorum
Anlıyorum ki
Ben seni yirmi dokuz harfle seviyorum.
Bir umut...
Ya sonrası?

Yarasa gibi asıyorum kendimi geceye.
Baş aşağı olmuş duygularımla,
Odaklanıyorum tek noktaya.
Yasaklıyorum günün ilk ışıklarını.
Karanlıkla sözlenmişiz,
Ben ona yar, o bana yaren
Toplayıp gidiyoruz
Dökülen ne varsa aşktan yana,
Bırakmadan arkamızda bir kırıntı.

Bahar müjdecileri çoktan unutmuş buraları.
Bundandır yüreğimdeki hazanlar bitmez,
Bundandır dallarımda hiç kar eksilmez.
Bana ne güllerle papatyalar,
Kelebeklerle göçmen kuşlardan
Bir yaprak daha çevirirken ömür sayfasından,

Anladım ki kaçış yok
Ayrılık denilen bu aşk acısından...

Gamze YAĞMUR.